

George Rîurel Bălan

Șarpele albastru

Editura Confidențial

Oradea

2021 .: 2021

Conținut

Mulțumiri	3
Testimoniale.....	7
Un șarpe zăbrelit în prozodie	17
„Toate ale voastre cu dragoste să se facă.”	21
Inimă albastră.....	23
Aure	24
Lumina mea	25
Cine ești?	26
Reînviere	27
Rămâi a mea!.....	28
E prea puțin	29
Privilegiații.....	30
Olărit.....	31
Rugă.....	32
Echinocțiu de toamnă	33
Allegro	34
Rochiță-n dar	35
În povești	36
Frăția stelelor	37

Despărțire.....	38
Venin	39
Eternitate	40
Îngerul de lângă mine.....	41
Amintirile unui paharnic.....	42
Dor.....	43
Autumnală	44
Turbanul albastru	45
Printre picături	46
O pată de culoare	47
Călăul.....	48
Sgraffito	49
Departe.....	50
Să ploaie	51
De acolo-ncolo.....	52
Parole, parole, parole.....	53
Madeva-Medava	54
Pe îndelete	55
Întâiul ceai	56
Fulgi de nea	57
Tu, mare calmă	58
Parfumul ierbii.....	59
Stea de zi	60

Albastru	61
Uitare	62
Măiastra	63
Iubirea	64
Semne care dor	65
Adormirea Maicii Domnului	67
Șah	68
Zburătorul	70
Călugărițele	71
Primesc	72
Zâmbet	73
Forme	74
Supernova	75
Aliații	76
Bioritm	77
Șarpele albastru	78
Floare de colț	79
Limba noastră	80
Sunet de chitară	81
Arma mea secretă	82
Toamna în paradis	83
Poeme pe nisip	84
Yang	85

Florile dalbe	86
N-ai stofă de arici	87
Semănătorul	88
Bucăți de poezie	89
Curând	90
Nemuritorii	91
De-a baba oarba	92
Rugăciune de seară	93
Aceeași stea	94
Unitate	95
Rime potrivite	96
Natasha	97
Pribeag în lume	99
Aure	101
Schimbarea paradigmei	102
Șarpele tău	103
Salvare cu o barcă	104
Brâncuși, scoală-te și umblă!	105
Vikingii	106
Toamnă în suflet	108
Perfecțiune	109
Septembrie 14	110
Copilărie, revino!	111

Iubirea fără stavilă	112
Învățăturile lui George Rîurel Bălan către fiul său Alexandru Leru	113
Liberul arbitru.....	114
Ce-ați făcut cu-atâția bani?	116
Mama	118
Primăvara popoarelor	119
Tusea	120
Zâmbesc	121
În vale	122
Lecția castelelor de nisip	123
Conflict între generații	124
Stați liniștiți.....	126
Oare mai vine?	128
Dincolo de prima undă	129
Angajări	130
Hai la vot!	132
Întrupare	135
Carantină	136
Anabel	137
Odihnă.....	138
Rîurel de ziuă.....	139
Fauna, iubirea mea.....	141

Niciodată	143
Al treilea ochi	144
Cum faci?.....	145
Mireasa neagră.....	146
Natură	147
Vânat sau vânător?	148
Gândire limitativă	149
Soarele iubăreț.....	150
Debarcader.....	151
De-aș fi.....	152
Într-o zi cu Tara, cățelușa noastră	153
Mesteacănul.....	154
Transplant	155
Rîurel	156
Lupul alb	157
Pisica neagră	158
Dalmațienii	159
Oaia	160
Când Eva vrea caligrafii	161
Fluture cam zăbăuc	162
Colț de Rai	163
Să nu mă părăsești	165
Mărturisirea	166

Răsunet.....	167
Ochi de copil.....	168
Tipografia Aureo.....	169
Joc de lumini.....	170
Rugăciunea tâlharului.....	171
De El, Însuși, sunt iubit	172
Botez.....	173
Miracolul ascuns.....	174
Lacrimi de iubire.....	175
Flacăra interioară	176
Biserica iubită.....	177
Biruință.....	178
Fericire.....	180
Arcturian.....	181
Domnul a sosit din Cer	182
Eva și iubitul ei	184
Te iubim.....	186
Mere pădurețe	187
Țara dorului.....	189
Femeie în altar.....	191
Catedrala Învierea Domnului	192
Brâncuși.....	193
Zbor	194

Suflet curat.....	195
Printi și ucenici	196
La bunica	197
Aud și-acuma zurgălăi	198
Închinăciune țării mele.....	200
Răsărit la Alba Iulia	201
O mână de pământ.....	202
Rugă de 1 decembrie.....	204
Tradiție	205
Leru-i Ler	206

Aure

Sărutul tău, iubito,-n miez de noapte
îmi umple sufletul cu bucurie,
rotim vârtejurile cele șapte,
iar tu îți porți coroana argintie.

E-aprinsă-n jurul nostru o lumină
și, Doamne, iartă-mă, cât e de bine!
O inimă de energie plină
pe care n-ai s-o prinzi nici pe retine.

Îmi pare că plutim deja pe Lună
și-mi pare că-mi ești mai ușoară, dragă,
e-atât de albă noaptea împreună,
cu razele de stele tu mă leagă!

Un ritm de-azur e și la mine-n suflet,
și verde e la noi în sfinte gânduri,
de-o ține pân' la ultimul răsuflet,
ți-oi scie-n fiecare ziuă rânduri.

În versuri văd cum curgi, în rotocoale,
și al tău trup inspiră poezie...
din sfârc de dealuri fug în jos spre vale,
penelul – șarpe-albastru, să te scie.

Lumina mea

A tale buze vor un picure de ploaie,
dar blândul cer e-atâta de senin,
un vânt fugar se-aruncă plopilor să-i jupoaie
de frunzele albastre, opalin.

Privesc la luciul apei salcia ce-o scaldă,
privesc la ochii-ți verzi, ochi de copil,
steluțele împart prin Criș magia caldă
și-atâta e astralul de vernil!

Deja, se-aude toamna cum e de grăbită,
pe vară e geloasă tot mercur,
mai lasă-te visată, dulcea mea iubită,
lumina mea de ziuă, curcubeu!

Cine ești?

Chezașe sunt de azi fotografiile,
cum chipul tău se schimbă într-un altul,
iar una îți arată armoniile
de dragul lor, în strană, cântă psaltul.

Cum faci, ce rugă spui, c-atât de mult te schimbi?
Doar cerul poate-așa o-nnobilare!
S-observi e-atâta de ușor: privirea-ți plimbi
în camera obscură, întrupare.

Tristeți, plăceri pe toate tu, încet, le-aduni
în sufletu-ți, ce-i ultima desagă,
dar, totuși, fața ta trădează pasiuni,
de-aceea, fată, mi-ești atât de dragă.

Reînviere

Mă muștră conștiința că n-am dat ghes la dans,
să te cuprind în brațe și glezna-ți cea grăbită,
să ne rotim de-a pururi spre ultimul balans:
tu-Luna, eu-Pământul, stăm singuri pe orbită.

Cu siguranță, timpul, noi doi l-am fi pierdut
atunci, de-n pași de samba, prin ploaie-am fi umblat,
așa ni se măsoară, minut după minut,
și, ca atare, ceasul nu vrea să facă blat.

Și-o șansă mai avem noi, să ținem timpu-n loc,
pe care-o vei afla-o, căci e din călimară:
cât scrie-vom noi versuri, nu va conta deloc,
c-atuncea vom renaște a „n“-a mia oară.

Rămâi a mea

Atât de rar apare-n lumea-aceasta
o minunată și plăpândă stea,
căci starul îl găsește cineasta,
ce știe cum să cate după ea.

Tu, stea, ce-mparți lumină și căldură,
văpaie dulce,-atât de-aproape mi-ești,
de cristalinel meu, astăzi, te 'ndură,
căci de o vreme, clar, mă ispitești!

Coboară de pe cer doar o secundă
și-apoi te-nalță-n fiecare zi,
în tine dorurile să se-ascundă;
rămâi a mea și eu te voi păzi!

E prea puțin

E prea puțin, de dor, o inimă să bată
în pieptul tău, azur, cu forme oțelite,
când sângele-ți aprins învață să străbată,
încet, un drum mai lung, cu rime potrivite.

E prea puțin, cu dor, o inimă să-mpartă
atâta energie câtă mi-aș dori-o,
albastru-i prea puțin și nu-i destulă artă,
e mult prea mult să-ți spun, iubito, eu, Adio!

E prea puțină-o simplă-atingere de mână,
desigur, prea puține clipele-mpreună,
e-atât de luminoasă fața ta de zână;
enorm ar fi să mă săruți de „Noapte Bună!“

Privilegiații

Nimic, din ce-i uman, străin nu-mi este,
nimic, din tot ce e, nu-mi aparține,
lumină caut, toate să le-ateste,
dar, mai presus, iubirea de la tine.

Privesc așa, iubito, omenește,
cum am rămas o fadă întâmplare,
cuvântul tău cel ultim mă rănește,
cât toate cele-ascunse-n dicționare.

Mă-ncred că ne-om iubi în altă viață,
când ne vom întâlni... prin constelații,
că te-oi găsi la fel de zâmbăreață,
și fi-vom iarăși privilegiații.

Olărit

Când printre noi s-or strecura acele asfințituri,
pe care le aștept, ca hoții-n colț de stradă,
atunci vom făuri, tăcuți, dintr-o privire mituri
și timpului, cu drag, i-om pune acoladă.

Eu despre-acele nopți știu, de pe-acum, c-or fi pierdute,
ba le visez, cu ochii mari, în miez de zi, deschiși,
că le-om petrece albe,-n dans, prin publice redute,
și, negreșit, le-om zicem asta tuturor, fățiș.

În palme, dragă, te voi ține meșterind argila,
iar sânilor albaștri forme noi voi da
și tu, zâmbind, involuntar, vei dilata pupila;
sărutul ne va-ncinge, în amurg, cândva...